



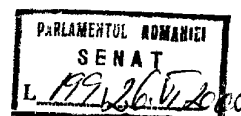
PARLAMENTUL ROMÂNIEI  
SENATUL

Biroul senatorial nr.1 Vrancea

Către  
Secretarul general al Senatului

ORA  
15<sup>30</sup>

26 iunie 2000



---

*Amendament la Legea de abilitare a Guvernului de a emite  
ordonanței pe perioada vacanței parlamentare*

---

Domnule Secretar General,

Mă declar împotriva **art.1 litera L.punctul 1**, respectiv abilitarea de modificare a Legii nr.22/1999 republicată și a Ordonanței de urgență nr.67/1997.

Anexe argumentația mea.

senator *Sergiu Nicolaescu*

## **OBSERVAȚII**

### **la propunerea ONC de a modifica OU 67 republicată în 1999**

- În cadrul Legii se încearcă introducerea de definiții care în mod normal se fac prin HG norme metodologice.
  
- Propunerile ONC-ului fac o gravă confuzie între Cinematografie și Audiovizual. De aici apare așa-zisul “Fond al Cinematografiei și Audiovizualului”, care nu ține seama de Legea Audiovizualului (lege organică), aruncând o perfidă confuzie între cele două domenii definite clar de legi organice ( comparația cu legislația franceză nu are nici o noimă).
  
- Prin aceste propuneri de modificări se pierde conținutul Patrimoniului Național al Cinematografiei care este format nu numai din filme, ci și din cinematografe, recuzită și alte materiale rămase în urma producției de filme românești produse de stat. Se urmărește în acest fel o criminală înstrăinare a bunurilor realizate în 50 de ani de film românesc și care vor intra în mod sigur, abuziv și necinstit, în averile personale ale unor căpătuți de după revoluție.
  
- Se urmărește formarea unui Consiliu al ONC care să fie la discreția președintelui. Nu se precizează, în mod vădit, cine alege sau numește pe reprezentanții asociațiilor și uniunilor de creatori, sau pe cei ai televiziunilor.
  
- Actuala Asociație a criticilor de film ( punctul 15 din propunerea de modificare) face parte din UCIN și nu poate să treacă înaintea unor Asociații ale operatorilor de imagine și sunet, a tehnicienilor, scenografilor, scenariștilor sau regizorilor. De unde acest favoritism și de ce ?
  
- Se pretinde că “Fondul Național al Cinematografiei și Audiovizualului” (!) trebuie să susțină nu numai producția de filme, dar și domeniul distribuției și difuzării filmului românesc. Dar conform conținutului propunerii de modificare, aceste domenii nu mai fac parte din

Patrimoniu și atunci ne întrebăm de ce ar beneficia de acest fond? A beneficia sau a participa la împărțirea unui fond nu înseamnă obligatoriu că trebuie să și contribuie la el?(exemple pe plan european: Euroimages) Același lucru este valabil și în cazul Audiovizualului ( radiouri și televiziuni) care nu contribuie la acest fond.

- Punctul 25 face o împărțire a Fondului în 60% pentru cinematografie și 40% pentru activitățile audiovizuale ( adică radio, televiziuni, spectacole, etc.). De unde această concepție? Există o instituție a Cinematografiei și Audiovizualului? Atunci cum poate exista un astfel de fond și pentru ce? Se încalcă de fapt Legea organică a Audiovizualului (radio și televiziune).

- La (24) absurdul merge și mai departe: “Fondul Cinematografiei și la Audiovizualului se constituie din surse alocate de la bugetul de stat și din surse extrabugetare”. Se precizează și procentul de 60% pentru cinematografie și 40% pentru activități audiovizuale. Altfel spus, pentru cei 4% adăugați la prețul publicității difuzate prin TV, care **sunt plătiți de beneficiarii acestei publicități**, se permite ca 40% din Fond (care **NOTA BENE** are și sume de la bugetul de stat ) să revină televiziunilor de stat sau private. Din acest Fond cei 60%, să zicem, se împart egal, 30% pentru filme și 30% pentru exploatare – distribuire ( care dau 10% din încasările de bilete), iar televiziunile obțin 40% fără să contribuie cu un leu. **Bugetul de stat finanțează astfel televiziunile comerciale!** De exemplu în Franța, televiziunile și radiourile dau unui fond al Cinematografiei și Audiovizualului 14,5% din cifra de afaceri, ceea ce este o sumă extrem de importantă.

- (27) Se încearcă inducerea în eroare a Guvernului și Parlamentului folosindu-se o anumită televiziune și o anumită parte a presei. În realitate la art.13 din OU 67 republicată în 1999 se precizează că 3% din prețul minutelor de publicitate vândute de societățile de televiziune, trece la Fondul cinematografic. **Legea precizează însă că aceste 3 procente se adaugă la prețul minutelor de publicitate și deci suma este suportată de beneficiarul publicității și nu de televiziuni.** Acest lucru poate fi ușor cercetat printr-un control al facturilor. Faptul că suma este reținută și apoi, la finele anului dată Fondului Cinematografiei de unii, dar nu de toți , este un alt avantaj creat pe nedrept anumitor televiziuni. Firesc suma trebuie plătită direct de beneficiarul publicității, imediat și direct Fondului Cinematografic.

Pentru această încercare de înșelare a bunei credințe ar trebui sesizat Parchetul general. La fel și pentru nesancționarea rău platnicilor sau pentru acordarea de reșalonări unor televiziuni care au însă bani să cumpere întreaga cinematografie.

- Chiar titlul Legii și al OU sunt contrazise de propunerea ONC (23) care vorbește de un Fond al Cinematografiei și Audiovizualului, care nu există dar este administrat de Oficiu (?!). De ce nu de CNA?

- Propunerea ca membri comisiei de promovare a scenariilor pentru realizarea unor filme, să fie aceeași pe doi ani e abuzivă și dovedește încercarea de dominare a cinematografiei de către o echipă mafiotă. Actuala lege prevede la fiecare sesiune o nouă comisie fără putință de a fi consecutiv aleasă.

- Suntem în fața unei încercări de schimbare structurală a unei legi elaborate în Parlament, în urma unei OU, lege care, de fapt, nu este respectată de ONC. ONC-ul de un an de zile nu a întocmit HG privind normele metodologice de aplicare a legii.

- Câteva exemple de nerespectare a legii de către ONC-ul condus de domnul Stere Gulea:

1. Concursul de numire a unui manager pentru S.A. Româniafilm, fixat conform legii pe 15 octombrie 1999, a fost amânat prin abuz de actualul președinte ONC.
2. Întrucât președintelui ONC nu-i place OU 67 / 99 – republicată, nu a întocmit la această lege HG, iar ONC-ul funcționează prin HG 311, 312, 313, anexe la OU 67 / 97, deși proiectele de modificare erau înaintate de fosta conducere ONC din septembrie 1999.
3. Angajarea prin concurs a unui Secretar General al ONC, funcție ce nu mai există în OU 67- republicată în 1999, este un alt exemplu evident de cum un secretar de stat nu respectă legea de mai bine de un an de zile.
4. Emiterea Ordinului nr.1 / ian 2000 care este dovedit ilegal și pe care ONC-ul refuză să-l anuleze. Domnul Stere Gulea încearcă să obțină legitimitatea postfactum a acestui ordin prin modificarea Legii 22 și a OU 67 – republicată.

5. Nu a respectat ținerea unui concurs de finanțare în toamna lui 1999, privind promovarea unor propuneri pentru producția de filme.

- Domnul președinte ONC a făcut public confuzii grave între Legea 22 / 99 și OU 67 / 97 și nu respectă OU 67 / 99 – republicată. De asemenea se referă, în presa scrisă și la televiziuni (vezi anexa), la Legea 15 / 90 sau la Legea 530 ( în realitate HG 530 / 1991) care nu mai sunt valabile din momentul apariției Legii 22 / 99 și al republicării OU 67. Avantajele unei legi speciale nu sunt cunoscute de conducerea actuală a ONC-ului .

\* \* \*

Toate aceste grave încălcări ale democrației care dovedesc încercarea de căpățuire a unora și batjocorirea Patrimoniului național cinematografic, trebuie respinse.

Prin elaborarea și susținerea în continuare a Ordinului nr.1 al ONC (ian 2000), împotriva unor documente ale unor Comisii Parlamentare și a Ministerului Justiției, ordin ce permite privatizarea unor bunuri din patrimoniul public, actualul președinte ONC, dovedește nu numai incapacitatea sa, dar și reaua sa voință împotriva intereselor Cinematografiei Naționale.

Rog Comisiile parlamentare și pe colegi, indiferent de apartenența politică, să nu se lase înșelați de cei care profită de vacanța noastră și de buna credință a unor membrii ai Guvernului, pentru a obține o Ordonanță necesară doar unor interese personale, împotriva intereselor Cinematografiei Naționale.

Vom avea timp destul în septembrie – octombrie, în cadrul Comisiilor de Cultură de a stabili ceea ce trebuie schimbat în Legea 22 / 99.

**Senator Sergiu Nicolaescu,**  
vicepreședinte al Comisiei de cultură  
și mass-media din Senat

